

отъ това, ако се е откъснѣло нѣкое копче, направили долапи или пукнала нѣкоя сѣднина? Нищо; но ако се допустѣ днесъ едно, утрѣ ще стане нѣщо по-вече; пукнатината ще стане по-голяма, а слѣдъ нѣколко дѣня още по-голяма и изведнажъ виждашъ, че за кратко врѣме ти пропаднѣлъ хубавъ и полезенъ прѣдметъ. А тогава? Тогава трѣба на негово мѣсто да се набави новъ; една частъ отъ онова, що е спечелено, трѣба да се даде, за да се замѣсти това, що е пропаднѣло. Мжжѣтъ, като гледа всичко това съ собственитѣ си очи, обзематъ го неприятни чувства и осѣщания. Не му е драго, на противъ жално му е, за дѣто е принуденъ да купува новъ прѣдметъ, когато стария би могълъ още добръ да се употребява, ако бѣше се пазило малко по-вечко на него и ако още въ началото, безъ да се губи нито минутка, бѣ се започнала борба противъ върлия неприятель. А да вземе тази работа мжжѣтъ на себѣ си, самъ да чисти своитѣ долапи, огледала, постелки и други прѣдмети, самъ да ги варѣжда по мѣстата имъ и въобще да пази на тѣхъ! Че отъ каде да вземе той и врѣме и расположение за това? Извѣстно е, че мжжѣтъ обикновенно си дохожда въ къщи уморенъ и измаченъ отъ дневнитѣ трудове и слѣдъ това да се залови ваднага за тази работа?! Слѣдователно, мжжѣтъ и да иска даже, пакъ не може да извършва тази работа, а пъкъ тя трѣбва отъ нѣкого да се извършва. Тогава, кой да прави това?

Та кой други, ако не жената? Борбата противъ този неприятель на нашата покъщнина: дрехи, обуща, постелки и други прѣдмети е работа на жената и никому другиму. Тя жъ разбира по-добръ отъ всѣкой други, въ нейнитѣ рѣцѣ се намира оржжието, което побѣждава този неприятель. Съ кърпа и четка въ рѣцѣ тя прѣмахва прахѣтъ, съ вода и сапунъ—петната; ако се сидѣре нѣщо, ето жъ изведнажъ съ игла и конецъ въ рѣжката да поправа, да кърпи съдрания прѣдметъ; тя бди за да не би рѣждата да поврѣди домашнитѣ прѣдмети, да се не развали месото, маслото, масьта и други; да бжде всѣко копче на своето мѣсто, да бжде ризата чиста и бѣла, като сѣгъ, връзката чиста и прилична, да нѣма на писалищната маса блокъ, да бжде свѣщникѣтъ чистъ и дрѣхитѣ добръ прибрани и сгнати; въ кратко казано: „жената носи мжжѣтъ на лицето си, а той нежъ на ризата си“, както право казва Хърватската